

skutečně slíbený úvěr odepřen a že vedlo spor s pachtýřem P., to st-l nepopírá. Není tedy důvodu zkoumati, zda po této stránce netrpí snad řízení nějakou vadou. Zbývá proto jen zkoumati, zda úsudek úřadu po této stránce není nelogický. Uváží-li se jednak notorické faktum, že bez peněžitých prostředků nelze se stavbou započítí, že také spor o stave-niště — třebaš jednalo se jen o výši náhrady — může s hlediska mož-nosti provéstí stavbu v mezích po ruce jsoucích prostředků finančních býti překážkou stavby, a dále, že nebylo st-lem nikdy tvrzeno, že by družstvo mělo možnost jinakým způsobem opatřiti si fin. prostředky, resp. vhodným smírem zmíněné překážky odstraniti, nelze shledati v ú-sudku žal. úřadu žádnou nelogičnost. Jest proto stížnost i v tomto směru bezdůvodná. — — — — —

K námitce, že zsp nebyla příslušna stanoviti novou, prodlouženou lhůtu k zahájení stavby, ježto prodloužení to spadá do kompetence polit. úřadu I. stolice, dlužno poukázati na to, že prodloužení lhůty skutečně také povolila osp, a to již tím, že odepřela zrušiti vyvlastňo-vací nález právě proto, že jsou dány závažné důvody pro ono prodlou-žení. Nestanovila ovšem konečný termín tohoto prodloužení, takže za tohoto stavu by stěžující si konvent nebyl měl možnost v budoucnosti žádati za zrušení vyvlastňovacího nálezu. Pouze tento konečný termín stanovila zsp v nař. rozhodnutí. Tím však učinila něco, co jest ve vý-hradném prospěchu st-lově a není tedy způsobilé porušiti jeho práva. Proto jest stížnost i v tomto směru dle § 2 zák. o ss nepřipustná. (Srovn. cit. nál. Boh. A 3151/24). — — — — —

Č. 7430.

Zaměstnanci veřejní (Podk. Rus): Bývalý uher. kan-celářský úředník u soudu na území Podk. Rusi, který nesložil slibu po-dle § 2 zák. č. 64/1918, nestal se podle § 6 zák. č. 270/1920 čsl. stát. úředníkem.

(Nález ze dne 22. září 1928 č. 25.516).

V ě c: Josef N. v Mukačevě proti ministerstvu spravedlnosti (sedr. soudce Dr. Josef Dušek) o připuštění k výkonu služby a výplatu za-držených platů.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-l byl v době převratu kancelářským hlavním ofi-ciálem u okr. soudu v Mukačevě. — Podle protokolu, sepsaného dne 12. listopadu 1919 u okr. soudu v Mukačevě, prohlásil, že není toho času ochoten složit slib pokornosti republice čsl., a předložil žádost o odročení výkonu slibu. Nato zprostil ho vedoucí okr. soudu v Mukačevě ihned protokolárně služeb u okr. soudu mukačevského dnem 13. listo-padu 1919. Služ. plat byl st-li zastaven k telegrafickému příkazu re-ferenta soudnictví v Podk. Rusi dnem 30. listopadu 1919. — Výnosem téhož referenta z 12. února 1920 bylo rozhodnuto o žádosti st-lově, podané 12. listopadu 1919 a dne 24. ledna 1920, že k složení slibu po-slušnosti a tím k opětnému vstupu do služeb soudních v Podk. Rusi se

nepřipouští. Podáním de praes 4. ledna 1926 vznesl — dovolává se zák. č. 269 a 270/1920 — žádost za poukání zadrželého platu a povolení do služby. Nař. rozhodnutím nebylo této žádosti vyhověno. — — — — —

Nss uvážil o stížnosti toto:

Pro posouzení nároků st-le jako kancelářského úředníka býv. státu uher., ustanoveného u soudu, proti státu čsl. rozhodným jest zákon č. 270/20, o nějž také st-l sám se opírá. Paragraf 6, odst. 1 tohoto zák. stanoví, že se stávají státními (to jest čsl. státními) zaměstnanci trvale ustanovenými, jakmile vykonali služ. přísahu, stanovenou pro zaměstnance toho druhu, veškerí zaměstnanci vytčení v § 4 cit. zák., ohledně nichž buď výslovně nebo uplynutím zákonné lhůty práv § 4 a 5 nebude použito. Paragraf 4 zák. má na mysli: »zaměstnance úřadů v § 2 odst. 1 zák. toho uvedených — t. j. soudů a státních zastupitelstev — kteří podle § 2 zák. č. 64/18 prozatímně byli ponecháni ve svých úřadech...«

Stávají se tedy podle § 6 odst. 1 cit. zák. státními zaměstnanci čsl. jenom ti úředníci úřadů uvedených v § 2 odst. 1, kteří podle § 2 zák. č. 64/1918 byli až do doby, kdy zák. č. 270/1920 nabyl účinnosti, t. j. do 1. května 1920, na svých místech ponecháni, předpokládajíc, že složili služ. přísahu pro ně předepsanou a že min. sprav. ve stanovené lhůtě nepoužil vůči nim práva, daného mu §§ 4 a 5 cit. zák. Podle § 2 zák. č. 64/1918 státní úředníci býv. státu uher. ponechávají se prozatímně ve svých úřadech, složí-li slib poslušnosti čsl. republice a uzná-li zmocněnec vlády, že i jinak jsou se své úkoly.

Jak z děje svrchu podaného zřejmo, st-l odepřel v r. 1919 složení slib poslušnosti republice čsl., byl na to dnem 13. listopadu 1919 své služby zproštěn, a služ. plat mu na příkaz referenta soudnictví pro Podk. Rus dnem 30. listopadu 1919 zastaven. Žádost jeho z listopadu 1919 a z ledna 1920 za připuštění ke složení slibu poslušnosti byla jmenovaným referentem zamítnuta. Nebyl tedy st-l ve smyslu § 2 zák. č. 64/1918 ve svém úřadu do 1. května 1920 ponechán, naopak byl v listopadu 1919 propuštěn, propuštění toto — nebyvši jím vzato v odpor — nabylo právní moci a st-le nelze tedy čítati mezi zaměstnance v § 4 zák. č. 270/1920 vytčené, na něž jedině se vztahuje cit. ustanovení § 6 tohoto zák.

Za uvedeného právního stavu jest okolnost, že st-l byl fakticky ponechán ve službě až do 13. listopadu 1919, irrelevantní, stejně jako okolnost, že se přihlásil ke slibu, resp. ke služ. přísaze ve smyslu zák. č. 270/1920, když na ponechání ve službě podle § 2 zák. č. 64/1918 nároku nebylo, ustanovení § 6 zák. se na st-le — jak dovedeno — nevztahuje a mimo rámec § 6 tohoto zák. na to, aby ke složení služ. přísahy byl připuštěn, nároku neměl. Nestal-li se však úředníkem státu čsl. podle § 6 zák. č. 270/1920 a nebyl-li ani jinak státním úředníkem čsl. ustanoven — což ani netvrdí —, pak nepřísluší mu charakter státního úředníka a nemá nároku ani na doplatek služ. požitků na dobu od 30. listopadu 1919, ani nároku na připuštění ke službě.